

8 Μάρτη – παλεύουμε:

- **Ενάντια στη γυναικεία καταπίεση**
- **Ενάντια στο σύστημα**

Αν είσαι γυναίκα σήμερα, ζεις σε έναν κόσμο όπου:

- **Έχεις πιθανότητα 35% να κακοποιηθείς σωματικά ή σεξουαλικά και σύμφωνα με υπολογισμούς, πιθανότητα 7 προς 10 να δεχτείς κάποιου είδους βία** σε κάποια στιγμή της ζωής σου.
- Εάν ζεις στην **ΕΕ** και είσαι άνω των 15 ετών, έχεις πιθανότητα **1 προς 3 να πέσεις θύμα σωματικής ή σεξουαλικής βίας και πάνω από 50% να πέσεις θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης**, κυρίως στον χώρο εργασίας σου.
- Εάν ζεις στην **Ελλάδα**, η πιθανότητα να κακοποιηθείς σωματικά ή σεξουαλικά είναι **1 προς 4**, η πιθανότητα να πέσεις θύμα βιασμού ή απόπειρας βιασμού είναι **1 προς 5**.

Και ενώ η κακοποίηση είναι η πιο ξεκάθαρη απόδειξη των ανισοτήτων που βιώνει μία γυναίκα, δεν είναι η μόνη:

- Η μέση ωριαία αμοιβή των γυναικών στην Ευρώπη είναι κατά **16,3%** χαμηλότερη από την αντίστοιχη των ανδρών, γεγονός που σημαίνει ότι οι γυναίκες εργάζονται χωρίς αμοιβή **59** μέρες περισσότερες σε σχέση με τους άνδρες.
- Το 2015 οι εργαζόμενες γυναίκες στην ΕΕ επιβαρύνθηκαν με τα τρία τέταρτα των υποχρεώσεων του νοικοκυριού και με τα δύο τρίτα της γονικής φροντίδας.
- Στην Ελλάδα της κρίσης και της ανεργίας, αν είσαι γυναίκα είναι ακόμα πιο δύσκολο να βρεις δουλειά, αφού τα ποσοστά απασχόλησης στην Ελλάδα είναι **44,3%** για τις γυναίκες έναντι **62,6%** για τους άνδρες σε ηλικίες 20-64 ετών.

Όχι άλλη υποκρισία

Το καπιταλιστικό σύστημα, που επιβιώνει γεννώντας και αναπαράγοντας ανισότητες, ξεπλένει τα χέρια του «γιορτάζοντας» κάθε χρόνο την 8η Μάρτη χύνοντας κροκοδείλια δάκρυα για τις ανισότητες. Έτσι, στις 8 Μάρτη, σε ολόκληρο τον κόσμο θα γραφτούν μία σειρά από άρθρα που θα «ανησυχούν» με τα «σοκαριστικά στοιχεία» για την γυναικεία κακοποίηση, θα γίνουν βαρύγδουπες δηλώσεις για την ανάγκη ίσων δικαιωμάτων και ευκαιριών, αλλά ξημερώνοντας η 9η Μάρτη, όλα θα ξαναπάρουν τον δρόμο τους: εταιρείες θα απολύουν γυναίκες μόλις μείνουν έγκυες την ίδια ώρα που άλλες γυναίκες θα θέτουν σε κίνδυνο τις ζωές τους κάνοντας παράνομες εκτρώσεις. Σε κάποιο άλλο σημείο του πλανήτη, κάποιο ανήλικο κορίτσι θα υποχρεώνεται να παντρευτεί το βιαστή του, ενώ ένα άλλο θα υφίσταται ακρωτηριασμό των γεννητικών του οργάνων...

Παντού – αγώνας για τα δικαιώματά μας

Την ίδια ώρα όμως, βλέπουμε γυναίκες να αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους παντού.

Είδαμε πρόσφατα τις τεράστιες διαδηλώσεις ενάντια στον Ντό-

ναλντ Τραμπ στις ΗΠΑ. Ο νέος πρόεδρος, που αποτελεί κόκκινο πανί για το κίνημα στη χώρα, εκπροσωπώντας τον πιο ακραίο ρατσισμό και μισογυνισμό, κατάφερε να προκαλέσει ένα γιγάντιο κύμα αντίστασης, με τις διαδηλώσεις την ημέρα της ορκωμοσίας του, 21 Γενάρη, να φτάνουν τα 4.000.000 συμμετοχές!

Το κίνημα ενάντια στον Τραμπ δε σταματάει εκεί. Αντίθετα, βάζει μια σειρά από νέα ραντεβού, ένα εκ των οποίων είναι η 8η Μάρτη, μια διεθνής μέρα αντίστασης και διεκδίκησης των γυναικείων δικαιωμάτων, που γεννήθηκε από τους αγώνες των εργατριών στις ΗΠΑ, με στόχο και πάλι εκατομμύρια στους δρόμους.

Επιπλέον, σε διάστημα λίγων μόλις μηνών, είδαμε μια σειρά γυναικεία κινήματα να γεννιούνται, σε διάφορες γωνίες του πλανήτη: στην **Ισλανδία** οι γυναίκες διαδήλωσαν διεκδικώντας ίσους μισθούς με τους άντρες, στην **Πολωνία** το κίνημα των γυναικών ανάγκασε την κυβέρνηση να πάρει πίσω τον σκληρό νόμο που ήθελε να επιβάλει, ποινικοποιώντας τις εκτρώσεις. Στην **Ιρλανδία** οι γυναίκες εξακολουθούν να παλεύουν για την κατάργηση αντίστοιχου νόμου, ενώ στην **Αργεντινή** με το σύνθημα «Καμία λιγότερη» οι γυναίκες βγήκαν στους δρόμους μετά το βιασμό και τη δολοφονία 16χρονης μαθήτριας. Τέλος, στην **Τουρκία**, μετά από μεγάλες διαδηλώσεις, αποσύρεται ο νόμος που προέβλεπε ότι θα επιτρέπεται στους άνδρες που έχουν κακοποιήσει σεξουαλικά ανήλικα κορίτσια να αποφεύγουν την τιμωρία εάν τα παντρεύονταν.

Όλα τα παραπάνω παραδείγματα είναι ελπιδοφόρα και δείχνουν ότι μπορούμε να πετύχουμε σημαντικές νίκες για τη βελτίωση της ζωής των γυναικών σε έναν κόσμο που χαρακτηρίζεται από την ανισότητα σε όλα τα επίπεδα.

Ζούμε σε έναν πλανήτη, όπου ο πλούτος των 62 πλουσιότερων ανθρώπων έχει φτάσει να ισούται με τον πλούτο του 50% των κατοίκων της γης, την ίδια ώρα που 783 εκατομμύρια άνθρωποι – το 11% του παγκόσμιου πληθυσμού – δεν έχουν πρόσβαση σε καθαρό νερό, που ένας στους πέντε ανθρώπους στον κόσμο «επιβιώνει» με ένα δολάριο την ημέρα!

Κοινοί αγώνες

Σε αυτό τον κόσμο, δε χρειαζόμαστε την υποκρισία που επιδεικνύει το σύστημα με αφορμή τις «παγκόσμιες ημέρες» που καθιερώνει.

Χρειαζόμαστε κοινούς αγώνες των εργαζόμενων, ανέργων, φτωχών αντρών και γυναικών, ενάντια στο ίδιο το σύστημα που μας καταπιέζει, μας διδάσκει ότι ο ρόλος της γυναίκας είναι αυτός του «αδύναμου» φύλου απέναντι στο ισχυρό, μας διαχωρίζει βάσει του φύλου, του σεξουαλικού προσανατολισμού και της καταγωγής μας και που στερεί από όλους μας, άντρες και γυναίκες, από βασικά αγαθά μέχρι και το δικαίωμα να ελέγχουμε εμείς τις ζωές και τα σώματά μας!